

מסורת הש"ס

(א) חולין דף מ. (ב) ופי' חסד' חולין ת. ד"ה מותר.
(ג) ונחשים ה: קריב. קטיו: מנחות.
ד. תמורה יח. (מזר כה: ע"ש).
(ד) תמורה דף כ: ששועות יב.
(ה) ודף פד. (ו) ונחשים פה:.
(ז) ודף מ: (ח) ונחשים יח.
(ט) ודף כ: ששועות יב. ופי' חסד' חולין ת. ד"ה מותר.

תורה אור השלם

1. ואתה ובניך אתך
תשמרו את כהנתכם לכל
דבר המזבח ולמביט
לפרכת ועבדיהם עבדת
מתנה אחן את כהנתכם
והזר הקרב יומת:
במדרש יח :

גליון הש"ס

ברש"י ד"ה מדי אבר
מן דמי לב"ג ע' טורי
אכן חנינה י"ג ע"ב ד"ה
אין אסור:

רבינו חננאל

בנות שחטו של לאכול
 ושלא לטנוי
 וסמיאמס
 ואמנין
 כסרין
 חרשין שחטו של לאכול
 ולטנוי
 לעולם
 וסמיאמס
 שחטו של לאכול
 פסול אהרשח שבתו
 וכן ינא קני חרש
 ודא חרש חייב
 אלא לאכול
 ושלא לאכול וכו'
 אדא שמו
 וסמיאמס לעולם אל תרין
 ליתנהו יני כליה
 דפסיאמס שפסול אל
 משום דבי אסמי
 מלוגא
 דבי לאכול
 ורשע
 שחט שחטון
 פסא אן ראוי
 אלא
 אן ראוי
 אלא
 חייב ורשע שמו
 ביי
 וריק לבד
 אמור
 מקלח לבד
 שמו

הכא: דבשנא קאי מוילא שמעינן דחייב: **משום:** דדעי לאוילא ושא לאוילא פטור מנא רישא שלא לאוילא

חייב: לדברי האומר. במס' שבת
 ידף קי: מקלקל בחבורה. העושה
 בחבורה בשבת לקלקלה שאינו מתקן
 ופספסור ואין חובל חייב משום שבת
 אלא אם שומט שמתקן או חובל בבהמה
 יצריך לרס להאמילו לכלבו: שלא
 להכיליו חייב. דקמני מתני' חייב: מה
 תיקון. הא פסלי: תיקון. דכל הקרנות
 שנתפסלו בצורה חזן במס' זבחים ידף
 מה. כל ענין למוחזק אימוריה להקטיר
 עליו ידד: כענין מומין. חזן הכס אם עלו
 ורדו שלא היה פסולן בקודש: בדוקין
 בעיניהם. ע"י. כגון העושה דדוק
 משמים וישיבה ה. ובגין דקדן מוס הוא
 כדמכחיב (וישבה לה). חזן קדן אם צבולו
 נשני: ואוליבא דר"ע. במס' זבחים
 חזן ר"ע מכשיר בצבעי מומין אם
 עלו ואמרו במחלף לא ארע"ק אלא
 בדוקין שבעין וחילי וכשינין למחלה
 ובעיפות: עריפה. אמר הכס אם
 מלתא מרד: מדיי חזן. מלתא:
 שחטט חזין. ובשחטט חזין
 כפרק שני מפרש אמאי נקט חטאת:
 חטאת. משום שבת ומשום ע"ו
 משום שחטוי חזן לעזרה: מה תיקון.
 מה אפי' לטעור מדיי גיבול לילת
 ומקורבז ע"ו ממשחא אפי' בזהל:
 מדיי אכר מן הכס. ללני נח שאס
 אכלו אינו נהרג: משם שניקל לרשיא.
 שחטטו צבולו או נחפסו בחצר.
 חטאת ואשם חזין חזין נדבה
 שחטטו בחצר בחצר חזין חזין נדבה
 גבי חטאת הילכתא גמירי לה (וממרה
 חזין): דמחא ובלאש גמירי הילכתא
 שש חזין. כל שחטטת ממה בלאש
 רועה ואם נתקן מפילו והשליכו בלאש
 שחטטו שחטטו מפילו צו מוס שיוכל

[illegible]

נלוג עקירה ק' א"כ פקח בשאר ימות השנה דבעי עקירה אמאי לא יב' אשם שניתק לרשיה ושחטו סתם כשר לעולה ניתק איין לא יב' הוא והכל משמע שהוא מדרבנן וגור' אטו קודם כפרה ואור' דה' יר' כהיוטו קודם כפרה גור' אמר כפרה אטו קודם כפרה ור' גור' אטו לפי כפרה ומסק' מ"ט אמר קרא הוא כלומר מ"ט אמר קרא הוא משמע כהיוטו שצטנף כשפחלז יורכז שהדמים שנחטטו מתה באשם קרב עולה א"כ י' גמר' דבאשם קרב למזל' וגל' קרא דהוא עצמו וא' לאו הלכס ה"א הוא כהיוטו דמשקרא יאה' וספפרים א"ר הווא אשם שניתק לרשיה ושחטו סתם כשר מ"ט אמר קרא

שלוש חטאות, משום שוחט קדשים בחוץ ומשום שוחט בשבת ומשום מקריב לעזר דשחיטה

אלו דברים פרק ששי פסחים

לדברי האומר מקלקל
הוא לפטר מק
ראוין דהיינו מתעסק שש
בריי ללדידיה מתעסק פט

עבודת מתנה אתן את כהונתכם והור הקרב
יוצת עשו אכילת תרומה בגבולין כעבודת
ביהמ"ק: שחטו שלא לאוכליו: פשיטא כיון
דהתם פסול הכא חייב משום דתנא סיפא
פטור תנא רישא חייב והא נמי פשיטא משום
דהתם כשר הכא פטור אלא אידי דתנא
ששחטו שלא לשמו בשבת תנא נמי שלא
לאוכליו והיא גופא למה לי משום דקבעי
לאיפולגי ר' אליעזר ור' יהושע א"ל רב הונא
דבר חיננא כבירה כי אולת לקמיה דרבי
ירמיה בעי מביה לרברי תלמוד מקלמא
בכתבורה פטור שחטו שלא לאוכליו חייב מה
תיקון תיקן אמר עול לא ירדו שחטו ונמצא
כעל מום חייב מה תיקן תיקן בדוקין שבעין
ואליבא דר"ע דאמר אם עול לא ירדו שחטו
ונמצא טריפה בסתר פטור א"ה בגלוי חייב
ומה תיקן תיקן להוציא מיד נבילה מחקף
לה רבינא הא דריתנא דהשוחט חטאת בשבת
בבחיץ לע"ז חייב עליה ג' חטאות מה תיקן
אמר רב עירא שמוציאו מיד אבר מן
הדב: שחטו גונדע וכו': א"ר הונא אמר
רב: אשם שניתק לרעה ושחטו סתם כשר
לעולה אשם קסבר לא בעי עקרה א"ה כי
לא ניתק נמי גזירה לאחר כפרה אטו לפני
בכפרה ומנא תימרא דריתנ: אשם שמתו
כעליו או שנתכפרו בעליו ירעה עד שישתאב
יומכר ויפלו דמיו לנדבה ר' אליעזר אומר
ימות ר' יהושע אומר ימכר ויביא בדמיו עולה
בדמיו אין אבל גופו לא גזור לאחר כפרה
אטמו לפני כפרה ש"מ איתיביה רב חסדא לרב
הונא שחטו וגונדע שמשכו בעלים את ידם וכו':
וכן

דרכנן בעלה ור"ל דלא תיטע
היכי דלא נישפטו מהך ג'
וכן בסוף העור הורענו (ח)
ע"י של אוכלין ממנו טומא
לאכולין בממנו טומאה ח'
החס נמי דחיה בעלמא
פצור. חמה לר"י אחי
אוקימנא דר"ס דחמיס אפי'
אמר כהנא פטור משום
אנוס פטר ליה אלא משום
אז ר' אלעזר חטאת נמי
פטור ומי' ר"י דכל זה מדם
ברת בשר. כל עיקר רישא
כלל ולהכי קאמר דחמיס לא
אמרת בשלמא צעי עקירה
לעקור אבל לא יתקא לא
דלא צעי עקירה קודם י'
ומשני דקודם יתיקו גזיר' י'
נמי דיעבד כשר אבל לכתח'
חומרא דתמן גאס כו' בדי'
מודו לאלתר עקירה ויתיקו
אז קודם עקירה הולא
דגזירין לאחר עקירה ויתיקו
אמרת דצעי עקירה אחי שס'
שנה דצעי עקירה אחאי לא
מגזירין רעיה מקמי' דלמחר
נע לוקם יתקא און לא יתקא
עור קרדא כפרה ואורי' דה"פ
הסמ אמר מ"ט שר הלא הלה
למשה יתקא און כפרה ור"ס
פי' דה"ק במנחות יתקא און
קרדא הוא כלומר מ"ט שר
הלא הלה למשה יתקא און
כפרה וימכר שהמסין לנדבה
והוא עולה ורוא' לפי' זה
גמרי' דבאש רועה לנפול און
דבאש און עולה ורוא' לפי' זה
הוא בחייתו דמעיקרא יתקא
ולא יקרב עולה ורוא' לפי' זה
מטו סתם כשר מ"ט אמר קרדא
הוא בחייתו יתקא און לא יקרב
עולה ורוא' לפי' זה

בשבת ומשום מקריב לעי' דשחיטה אשם אחר קודם שיחכפרו בעליו יקר

עג.

ס"ב א מ"י ס"ב מהל'
 שנגזר הלכה י'
 ב ב מ"י ס"ד מהל' שנגזר
 הלכה א'
 נ"ג ג מ"י ס"ד מהל' פסולי
 מוקדשין הלכה יד'

לעזי רש"י

טלייא [טיל"א]. קרום
בעין הפוגע בראיה.

מוסף רש"י

[illegible]

דבינו חננאל (ה)

[illegible]

עולה, שמא יראה אחר ויקריב
עליו או שנתכסמו ירעה עד